

ЛИТУРГИЈА¹

Свештеник **ЛИТУРГИЈУ** почиње слављењем једнога Бога ријечима:

Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увијек и у вјекове вјекова.

Народ одговара: **Амин**²

Свештеник почиње јектенију³.

Свештеник: У миру Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.** (Господе смилуј се)

Свештеник: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За мир свега свијета, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За овај свети храм, и за оне који са вјером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За преосвештеног епископа нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и вјерни народ, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За благовјерни христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За овај град, за сваки град, крај и оне који са вјером бораве у њима Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова зе-маљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

¹ **СВЕТА ЛИТУРГИЈА** је најважније богослужење у хришћанској Цркви, зато што се на њој, под обликом хљеба и вина, и дан данас сједињујемо са Христом, Господом и Спаситељем нашим, и на тај начин постајемо Његови сутјелесници (сједињујемо се са његовим тјелом и крвљу у виду освећеног хљеба и вина) и "*Синови Божји*" по благодати.

² **амин** - јеврејска ријеч, која значи: **нека тако буде**)

³ **Јектенија**: је ревносна и усрдна молитва, тачније низ молби којима се народ побуђује на молитву, те на сваку, од стране свештеника, изговорене молбе, а народ одговара са : **Господи помилуј, тј. Господе, смилуј се** . (нпр. за мир у свијету, за све који се моле у светој храму, за путнике, итд.)

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да нас избави ид сваке невоље, гњева, опасности и тјескобе, Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје Господи (Теби Господе).

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

Послије ове (јектеније) долазе стихови из Старог завјета (прва, друга Слава и Блажена), који говоре о вези Христа са пророштвима из Старог завјета, односно о Божијем сталном промишљању за спасење човјека.

Прва слава:

Слава Оцу и Сину и Свјатому Духу, и ниње и присно и во вјеки вјеков, амин. Благослови душе моја Господа, и всја внутрењаја моја, имја свјатоје јего. Благословен јеси Господи.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увјек и у вијекове вјекова. Амин. Благосиљај душо моја Господа, и све што је у мени свето име Његово! (Пс.110:3) Благословен јеси Господе.

*Слиједи мала јектенија, на коју народ одговара са: **Господи помилуј** (Господе смилуј се)*

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје Господи.

Свештеник: Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

Након чега се у наставку пјева Друга слава, у којој се изражава наша вјера у Господа Исуса Христа и кратко излаже Његов спаситељски рад.

Друга слава

Слава Оцу и Сину и Свјатому Духу, и ниње и присно и во вјеки вјеков. Амин. Јединородниј Сине и Слове Божиј, бесмертен сиј, и изволивиј спасенија нашега ради, воплотитисја от свјатија Богородици, и приснодјеву Марији, непреложно вочеловјечивијсја: распнијсја же Христе Боже, смртију смрт поправиј, једин сиј свјатија Тројици, спрослављајемииј Оцу и Свјатому Духу, спаси нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу. И сада и увјек и у вјекове вјекова. Амин. Јединородни Сине и Ријечи Божја, бесмртан си, и изволио си да се ради нашег спасења оваплотиш од свете Богородице и Приснодјеве Марије, и непромјењиво постао си човјек; био си распет, Христе Боже, и смрћу смрт сатро; Ти си један од Свете Тројице, прослављан са Оцем и Светим Духом, спаси нас.

По свршетку Ове, свештеник поново узноси молбе (тзв. просбе), на које народ одговара са: **Господи помилуј.**

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: **Тебје Господи.**

Свештеник: Јер си благ и човјекољубив Бог и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: **Амин.**

*Пошто се показала веза са Старим завјетом (кроз текстове "слава") слиједе тзв. **Блажена** односно "проповјед Господња на гори" (Мт.5.7-12), у којој, Он доказује да није дошао да укине закон и пророке, већ, да их прво испуни, а потом и допуни Својом божанском науком. Тачније да од оних који се плаше Бога, као законодавца и судије, кроз своје **заповјести о љубави** начини "Синове" по благодати.*

Блажена

1. Блажени милостиви, јако ти помиловани будут.
2. Блажени чисти срцем, јако ти Бога узрјат.
3. Блажени миротворци, јако ти синове Божији нарекутсја.
4. Блажени изгнани правди ради, јако тјех јест царство небесноје.
5. Блажени јесте јегда поносјат вам, и женут, и рекут, всјак зол глагол на ви лажушче мене ради.
6. Радуйте сја и веселите сја, јако мазда ваша многа на небесјех.
7. Слава Оцу и Сину и Свјатому Духу.
8. И ниње и присно и во вјеки, амин.

1. Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.
2. Блажени чисти срцем, јер ће Бога видјети.
3. Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.
4. Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.
5. Блажени сте кад вас буду срамотили и прогонили и кад кажу за вас свакакве рђаве ријечи лажући мене ради.
6. Радуйте се и веселите се јер су многа ваша добра дјела на небесима.
7. Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.
8. И сада и увијек и у вјекове. Амин.

*За вријеме пјевања ове цркване пјесме свештеник врши **мали вход** (мали опход или мали ход), обилазећи свети престо излази са Јеванђељем у рукама испред иконостаса пред Царске двери (Царска врата - на која ће ући Цар Христос на Великом входу) и носећи св. Јеванђеље, које представља живу ријеч Христову и један вид Његовог присуства међу нама говори:*

Свештеник: **Премудрост, смјерно стојмо.**

Наглашавајући на тај начин народу да саслушају "Божину премудрост", која ће се ускоро изнијети и протумачити присутнима кроз читање Светог Апостола и Јеванђеља.

Народ пјева: **Придите, поклонимсја и припадем ко Христу, спаси ни Сине Божиј, воскресиј из мртвих, појушчија ти: Алилуја.**

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу Сине Божији, васкрели из мртвих, спаси нас, који ти пјевамо: Алилуја.

Потом свештеници пјевају тропаре и кондаке (богослужбене кратке пјесме у којима се кратко и садржајно славе Господ и светитељи, који су свијим животима освједочили истину Христове божанске проповједи).

Свешеник: Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Јер си свет, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

А одмах слиједи: ТРИСВЕТА ПЈЕСМА - Названа тако, јер се три пута у част свете Тројице износи молба да нас заштити, односно да нам се смилује.

**Свјатиј Боже, свјатиј Крјепкиј, свјатиј
Бесмертниј, помилуј нас. (три пута).**

**Слава Оцу и Сину и Свјатому Духу, и
ниње и присно и во вјеки вјеков, амин.**

Свјатиј Бесмертниј, помилуј нас.

**Свјатиј Боже, свјатиј Крјепкиј, свјатиј
Бесмертниј, помилуј нас.**

Свети Боже, свети Крепки (силни), свети
Бесмртни, смилуј се. (три пута).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и
увјек и у вјекове вјекова, Амин.

Свети Бесмртни, смилуј се.

Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни,
смилуј се.

Након ње се читају Апостол (текст из новозавјетне књиге "Дјела апостолска" или нека од посланица, односно писама које је свети апостол Павле слао хришћанским заједницама)

Свештеник: Пазимо! Мир свима.

Чтец: И духови твојему (и духу твоме – дакле божански мир Христов)

Свештеник: Премудрост!

Чтец: Чита прокимен – одређени стих псалама на који се одговара пјевањем истог антифоно.

Свештеник: Премудрост!

Чтец: Говори наслов Апостола који се чита – дакле посланице или одјељка из Дјела апостолских

Свештеник: Пазимо!

Након читања Апостола свештеник говори:

Свештеник: Мир ти!

Чтец: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост!

Народ: Алилуја⁴.

Свештеник: Премудрост, смјерно стојмо; чујмо свето Јеванђеље. Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Свештеник: Читање светог Јеванђеља од (име оног светог јеванђелисте чије се јев. чита)

Народ: Слава Тебје Господи, слава Тебје (Слава Теби Господе, слава Теби)

Свештеник: Пазимо!

И чита Св. Јеванђеље.

За вријеме читања ових светих текстова (и Апостола и Св. Јеванђеља), вјерни народ, треба да са нарочитом пажњом слуша, јер су то истинске ријечи Господа и Спаситеља нашег Исуса Христа и његових ученика. Да право (усправно, односно смјерно) стоји благо приклоњене.

⁴ (АЛИЛУЈА-јеврејска ријеч која значи : Хвалите Господа!)

(савијене) главе, на тај начин показујући да су спремни да као слуге смјерне извршавају ријечи свога господара Исуса Христа.

Након читања одјелка из Јеванђеља (некад је слиједила проповјед, која би била завршни дио тзв. Литургијр ријечи – први дио Св. Литургије.) иде поново јектенија као везивни елемент литургијских дијелова.

Свештеник: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господи помилуј (Господе смилуј се).

Свештеник: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших. Молимо Ти се, услиши и помилуј

Народ: Господе помилуј.

Потом слиједи сугуба јектенија, односно Господе смилуј се понавља се три пута.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се услиши и помилуј.

Народ: Господи помилуј (*три пута – до краја јектеније*).

Свештеник: Још се молимо за благовјерни и христољубиви и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господи помилуј (*три пута*).

Свештеник: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу

Народ: Господи помилуј (*три пута*).

Свештеник: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за све у Христу братство наше.

Народ: Господи помилуј (*три пута*).

Свештеник: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштање гријехова слугу Божијих, браће овога светога храма

Народ: Господи помилуј (*три пута*).

Свештеник: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благовјерне царице, за осниваче овога светога храма, и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овдје почивају, и за православне свуда.

Народ: Господи помилуј (*три пута*).

Свештеник: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у свето и свечасном храму овоме, за оне који се труде, који поју, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господи помилуј (*три пута*).

Свештеник: Јер си милостив и човјекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

Свештеник: Оглашени, помолите се господу.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Вјерни, помолимо се за оглашене.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да их Господ помилује.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да их научи ријечи истине.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да им открије Јеванђеље правде.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Оглашени, главе своје Господу приклоните.

Народ: Тебје Господи (велико).

Свештеник: Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

Свештеник: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите; нико од оглашених (да не остане). А ви који сте вјерни, опет и опет у миру се Господу помолимо.

Народ: Господи помилуј (велико).

Након ње су, некад у првобитној Цркви, по примљеној ријечи Господњој, некрштени излазили из храма и почињао је, а и данас почиње, најсветији дио Литургије, канон евхарстије, у којем се хљеб и вино претварају у истинско тјело и крв Господа Исуса Христа, нама за спасење и опроштај гријехова.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

Свештеник: Опет и опет у миру се Господу помолимо.

Народ: Господи помилуј (велико).

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Премудрост! Да свагда чувани влашћу твојом, Теби сла-ву узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увијек и у вјекове вјекова.

Народ: Амин.

По јектенији пјева се ХЕРУВИМСКА ПЈЕСМА, која се у VI вијеку (у вријеме цара Јустина II) почела употребљавати са сврхом да се код вјерних побуде најпобожнија осјећања, која одговарају узвишеном чину који настаје, тј ВЕЛИКИ ВХОД (на којем се Часни дарови - хљеб и вино - преносе на свети престо, гдје ће се извршити освећење и претварање истих у истинско тјело и крв Господњу). Вјерни приклањају главе свјесни светиње која се налази пред њима, односно будућем истинском Тијелу и Крви Господа нашег Исуса Христа, које свештеник преноси на свети Престо.

ХЕРУВИМСКА ПЈЕСМА

Иже херувими тајно образујушче, и животворјашчеј Тројице трисвјатују пјесан припјевајушче, всјакоје ниње отложим попеченије.

Ми који херувиме тајанствено изображавамо, и Животворној Тројици Трисвету пјесму пјевамо, сваку сада животну бригу оставимо.

Свештеник: Благочестиви и христољубиви род хришћански, ктиторе и приложнике светога храма овога да помене Господ Бог у Царству своје свагда, сада и увјек и у вјекове вјекова. Преосвештеног епископа нашег (име), свештенички и монашки ред и сав клир црквени да помене Господ Бог у Царству своје сада и увјек и у вјекове вјекова. Благовјерни и христољубиви, православни род наш да помене Господ Бог у Царству своје свагда, сада и увјек и у вјекове вјекова. Све вас православне хришћане да помене Господ Бог у Царству своје, сада и увјек и у вјекове вјекова.

По входу одмах се наставља сљедећи дио херувимске пјесме:

**Јако да Царја всјех подимем, ангелским
невидимо дориносима чинми. Алилуја,
алилуја, алилуја.**

Као они који ће примити Цара свих,
анђелским Силама невидљиво праћенога.
Алилуја, Алилуја, Алилуја

Пошто је свештеник пренио Свете Дарове на свети Престо, слиједи и приближава се најзначајнији тренутак Свете Литургије и свете Тајне Евхаристије, у којем ће се хљеб и вино претворити у истинско Тјело и Крв Спаситељевог те и нас прозвати да се Истим причестимо (јер је то и смисао и циљ Свете Литургиј, а и нашег хришћанског – евхаристијског живота).

По херувизи слиједи проширена мала јектенија.

Свештеник: Допунимо молитву своју Господу.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За предложене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: За овај свети храм, и за оне који са вјером и побожно-шћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: Да нас избави од сваке невоље, хњева, опасности и тјескобе, Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј (велико).**

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи (Подај Господе).**

Свештеник: Анђела мира, вјерног вођу, чувара душа и тијела наших, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Опроштај и отпуштење гријехова и сагрјешења наших, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Добро и корисно душама нашим, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Остало вријеме живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Поменуши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: **Тебје Господи.**

Свештеник: Милосрђем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: **Амин.**

Свештеник: Мир свима.

Народ: **И духови твојему. (И духу твојем)**

Свештеник: Љубимо једни друге да бисмо једнодушно исповједили:

Дакле да од срца опростимо увреде једни других и гајећи ону праву хришћанску љубав да би смо могли исповједати симбол вјере и на возглас одговорити пјесмом кају пјева народ:

Народ:

**Отца и Сина и Свјатаго Духа, Тројицу
јединосуштнују и нераздјелнују.**

Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу
јединосуштну и нераздјелнују.

Свештеник: Двери, двери са мудрошћу пазимо!

*Након свештеникових ријечи слиједи **Симбол вјере**, - Јер је некада пријетила опасност за вријеме обављања бескрвне жртве од невјерника.*

СИМБОЛ ВЈЕРЕ

Вјерујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног од Оца рођеног прије свих вјекова; Свјетлост од Свјетлости, Бога истинитог од Бога истинитог; рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало;
 Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човјек;
 И Који је распет за нас у вријеме Понтија Пилата, и страдао и био погребен;
 И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму;
 И Који се вазнио на небеса и сједи са десне стране Оца;
 И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом Царству неће бити краја.
 И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно се слави, Који је говорио кроз пророке.
 У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.
 Исповједам једно крштење за опроштење гријехова.
 Чекам васкрсење мртвих.
 И живот будућег вијека. Амин!

*Након читања Символа вјере (Вјеровања) свештеник наставља са молитвама које уводе у најсветију и најузвишенију дио Свете Литургије, који се зове **Канон Евхаристије**, које својим текстом говоре вјерницима како да се понашају:*

Свештеник: Стојмо смјерно (лијепо, усправно), стојмо са страхом, пазимо да свети Принос у миру узнесемо.

Народ: Милост мира жртву хваљенија. (Милост мира жртву хвале)

Свештеник: Благодат Господа нашег Исуса Христа, и љубав Бога Оца, и заједница Светога Духа, да буде са свима вама.

Народ: И со духом твојим. (И са духом твојим)

Свештеник најављује најсветију дио са циљем да вјерни заиста уздигну своја срца ка Господу:

Свештеник: Горе имајмо срца!

Народ: Имами ко Господу. (Имамо (срца) ка Господу)

КАНОН ЕВХАРИСТИЈЕ

Свештеник: Заблагодаримо Господу.

Народ:

Достојно и праведно јест поклањати сја Оцу и Сину и Свјатому Духу, Тројице јединосушњеј и нераздјељњеј.

Достојно је и праведно: клањати се Оцу и Сину и Светоме Духу, Тројици једносушној и нераздјељивој.

Свештеник: Побједничку пјесму, појући, кличући и узвикујући и говорећи!

Народ:

Свјат, свјат, свјат Господ Саваот, исполн небо и земља слави Твојеја. Осана во вишњих! Благословен грјадјиј во имја Господње. Осана во вишњих!

Свет, Свет, Свет Господ Саваот! (Господ Над Војскама) Пуно је небо и земља славе Твоје; Осана (јевр. Господе спаси!) на висинама, благословен који долази у име Господње. Осана на висинама.

Изговарајући ријечи установљења, које је Господ Исус Христос благословивши хљеб и вино изговорио, на Велики Четвртак, свештеник нас чини изнова и изнова, на свакој литургији судионицима свете и Тајне Вечере, говорећи:

Свештеник: Примите, једите, ово је Тјело Моје, које се за вас ломи на отпуштање гријехова!

Народ: Амин (Нека тако буде!).

Свештеник: Пијте из ње сви, ово је Крв Моја новог завјета која се за вас и за многе излива на отпуштење гријехова!

Народ: Амин (*велико*).

Свештеник: Твоје од твојих, Теби приносећи због свега и за све!

Дакле од Твојих дарова које си дао Господе нама, ми приносимо због свега (што си учинио) и за све (овде сабране).

Народ:

**Тебе појем, Тебе благословим, Тебе
благодарим Господи, и молимтисја Боже
наш.(3х)**

Тебе пјевамо, Тебе благосиљамо, Теби
благодаримо, Господе, и молимо Ти се, Боже
наш. (3х)

За вријеме пјевања ове пјесме свештеник призива Духа Светога да сиђе на нас и предложене дарове и претвори их (хљоб и вино) у истинско Тјело и Крв Господњу.

Свештеник: Особито за пресвету пречисту, преблагословену, славну Владарку нашу Богородицу и увјек дјеву Марију!

Народ:

**Достојно јест јако во истину блажити тја
Богородицу, присноблаженују и
пренепорочнују и матер Бога нашего.
Чесњејшују херувим и славњејшују без
сравњенија серафим, без истљенија Бога
Слова рождшују, сушчују Богородицу тја
величајем.**

Достојно је ваистину блаженом звати Тебе,
Богородицу, увјек блажену и пренепорочну, и
Матер Бога нашега. Часнију од Херувима и
славнију неупоредиво од Серафима Тебе што
Бога Ријеч непорочно роди, сушту
Богородицу величамо.

Свештеник: Најприје помени, Господе, преосвештеног епископа нашега (*име*), и даруј га светим твојим Црквама у миру, читава, часна, здрава, дуговечна и да правилно управља ријечју Истине твоје.

Народ: И **всјех и всја** (И све и сва).

Свештеник: И дај нам да једним устима и једним срцем славимо и пјевамо пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увијек и у вијекове вијекова.

Народ: Амин.

Свештеник: И да буду милости великога Бога и Спаса нашега Исуса Христа са свима вама.

Народ: И **со духом твојим.** (И са духом твојим – *да буде мир*)

Поново слиједи прво проширена мала јектенија:

Свештеник: Поменувши све свете, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј. (Господе, смилуј се)

Свештеник: За принесене и освећене часне дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да човјекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебесни и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога, ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј. (*велико*) Ако ђакон служи, онда *мало*.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Сав дан савршен свет, миран и безгрешан, од Господа миломо.

Народ: **Подај Господи.** (Подај Господе)

Свештеник: Анђела мира, вјерног вођу, чувара душа и тијела наших, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Опроштај и отпуштење гријехова и сагрјешења наших, од Господа миломо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Добро и корисно душама нашим, и мир свијету, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Остало вријеме живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшноме Христовом суду, молимо.

Народ: **Подај Господи.**

Свештеник: Измоливши јединство вјере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: **Тебје Господи.** (Теби Господе)

Свештеник: И удостој нас, Владико, да смјело и неосуђено смјемо призивати Тебе небескога Бога Оца и говорити:

Народ:

Оче наш иже јеси на небесјех, да свјати сја Имја Твоје, да придет царствије твоје, да будет воља твоја јако на небесјех и на земљи. Хљоб наш насушни дажд нам днес и остави нам долги нашја јако же и ми остављајем должником нашим, не воведи нас во искушеније но избави нас од лукаваго.

Оче наш који си на небесима, да се свети Име Твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу. Хљоб наш насушни - (надсуштаствени, надприродни) дај нам данас и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, него нас избави од злога.

Свештеник: Јер је Твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: **Амин.**

Након ове молитве коју нам је дао сам Спаситељ наш Господ Исус Христос, призивајући долазак Божији и остварење Царства Божијег, које представља нашу основну наду, тачније наду на живот вјечни који је једини могућ у заједници са нетварним Богом, вјерни се припремају за приступање Светој Чаши и Причешћу, молећи милостивог Господа да нам опрости башиа сагрешења.

Свештеник: Мир свима!

Народ: **И духови твојему.** (И духу твојему)

Свештеник: Главе своје Господу приклоните.

Народ: **Тебје Господи.**

Свештеник: Благодаћу и милосрђем јединородног Сина Твога, са којим си благословен, с пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увјек, и у све вјекове вјекова.

Народ: **Амин.**

Свештеник: Пазимо! Светиње светима.

Изражавајући на тај начин истину да смо ми хришћани, окупљени на Светој Литургији, "Тијело Христово", односно синови Божији по благодати, јер смо сутјелесници Христови. А то смо управо дејством Духа Светога чије је суштинско дјеловање у Цркви сједињавање нас и Христа.

Народ: *Одговара управо ријечима изражавајући, ко је наш једини Спаситељ, и ко је тај који нас чини светима:*

Једин свјат, једин Господ, Исус Христос, во славу Бога Оца. Амин.

Један је Свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин.

Након пјевања ове пјесме и након ње тзв. причастна – што ће рећи пјесме причешћа, и пошто су се свештеници причестили у олтару, свештеник износи Свете Дарове и призива на причешће ријечима:

Свештеник: Са страхом Божијим и вјером приступите.

Народ:

Благословен грјадј во имја Господње, Бог Господ и јависја нам.

Благословен је који долази у име Господње, Бог је Господ и јави нам се.

Потом слиједи причешће вјерних (по правилу), али у нашим крајевима је због практичних разлога, (који се ипак не могу сасвим толерисати), одложено до краја Свете Литургије.

Док се вјерни причешћују пјева се причастен (причастен Пасхе, док је првобитни био на антифонски начин пјеван Пс. 117.24-26)

Тјело Христово примите, Источника бесмртнаго вкусите. (3х)

Тјело Христово примите, Извора бесмртнога окусите. (3х)

А потом се додаје 8.стих 34. Псалма:

Вкусите и видите јако благ Господ. Алилуја, алилуја, алилуја.

Окусите и видите како је добар Господ. Алилуја, алилуја, алилуја.

По причешћу свештеник благосиља народ

Свештеник: Спаси,Боже, народ Твој, и благослови наслјдство (потомство) Твоје!

Народ:

Видјехом свјет истиниј, пријахом Духа небеснаго, обрјетохом вјеру истинују, нераздјелњеј Тројице поклањајем сја: Та бо нас спасла јест.

Видјесмо свјетлост истинску; примисмо Духа Небескога; нађосмо вјеру истиниту, клањамо се нераздјеливој Тројици, јер нас је Она спасла.

Свештеник: Свагда, сада и увјек, и у вјекове вјекова.

Народ:

Амин. Да испољњатсја уста наша хваљенија твојего, Господи, јако да појем славу Твоју, јако сподобил јеси нас причаститисја свјатим Твојим, божественим бесмртним и животворјашчим тајнам; собљуди нас во Твојој свјатињи вес ден поучатисја правдје Твојој. Алилуја, алилуја, алилуја.

Амин. Нека се испуне уста наша хвале твоје, Господе, да пјевамо славу твоју, јер си нас удостојио да се причестимо светим твојим, божанским, бесмртним и животворним Тајнама; Сачувај нас у твојој светињи да се сав дан поучавамо правди твојој. Алилуја, алилуја, алилуја.

Свештеник позива присутне хришћане на опиту благодарност на примању Свете Тајне:

Свештеник: Примивши божанске, свете, пречисте, бесмртне, небеске, животворне, страшне Христове Тајне, стојећи смјерно, достојно заблагодаримо Господу.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Свештеник: Измоливши сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: **Тебје Господи.** (Теби Господе)

Свештеник сад објављује завршетак Свете Литургије и припремајући присутне на достојан излазак из храма говори:

Свештеник: У миру изиђимо.

Народ: **О имени Господњем.** (У име Господње)

(Дакле с именом Божијим на устим и у срцу да изађемо, односно да литургијску атмосферу светости и јединства са Богом понесемо из цркве и наставимо тог дана и наредних да живимо с њом.)

Свештеник: Господу се помолимо.

Народ: **Господи помилуј.**

Свештеник затим излази, стојећи иза амвона (узвишено мјесто испред олтара са којег ђакон произноси просбе), гласно говори:

Свештеник: Господе, Ти благосиљаш оне који Тебе благосиљају и освећујеш оне који се уздају у Тебе! Спаси народ Свој и благослови насљеђе своје. Сачувај пуноћу Цркве Своје, освети оне који љубе дивну љепоту дома Твога. Прослави их божанском силом Твојом, и не остави нас који се у Тебе надамо. Мир подај свијету Твоме, Црквама Твојим, свештеницима и свему народу Твоме. Јер сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је од Тебе, Оца свјетлости, и Теби славу и благодарност и поклоњење узносимо – Оцу и Сину и Светоме Духу – сада и увијек, и у вијекове вјекова.

Народ: **Амин.**

Буди имја Господње благословено от ниње и до вјека. (3х)

Буди име Господње благословено од сада и до вијека. (3х)

Свештеник: Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човјекољубљем, свагда, сада и увјек и у вјекове вјекова.

Народ: **Амин.**

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби!

Народ:

Слава Оцу и Сину и Свјатому Духу, и ниње и присно и во вјеки вјеков. Амин. Господи помилуј(3х). Оче благослови!

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увјек и у вјекове вјекова. Амин. Господе смилуј се (3х). Оче благослови!

Након отпуста (молитва којом се завршава богослужење) народ одговара:

Народ: **Амин.**

Свештеник: Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас (смилуј нам се).

Народ: **Амин.**

Затим свештени затвара царске двери, излази из олтара и дијели "нафору" (хљеб који је принос Богу) или антидор. (А)нафора се даје онима, који се не би на Св. Литургији причестили (будући да сви вјерни нису увјек спремни и достојни да се причесте). Отуд се (а)нафора зове још и антидор (што значи умјесто дара, дакле умјесто Светог Причешћа).

ДУХОВНЕ ПЈЕСМЕ

ИСУСЕ РАДОСТИ МОЈА

Исусе радости моја, у тузи животној,
Рука ме води Твоја, на стази стрменој.
Очи ми Твоје суше, ток суза с очију,
И у дно влажне душе, небесни сјај лију.

Исусе радости моја, у часу самртном,
Кад с лица бежи боја, Ти блисташ нада мноме.
Распеће гад ме теши, Васкрс ме радује,
Твој бол је моно тежи, те мој бол смањује

Исусе радости моја, у вечном жилишту.
У врху домостроја, на тајном огњшту
Ти ћеш ме тамо срести, и све опростити.
У дом ме Твој увести, и вечно љубити.

МОЛИТВА БОГУ

Помози нам Вишњи Боже
Без Тебе се ништ' не може,
Ни орати ни копати
Ни за правду војевати.

Помози нам Вишњи Боже
Без Тебе се ништ' не може,
Ни родити ни умрети
Нити болест преболети.

Помози нам Вишњи Боже
Без Тебе се ништ' не може,
Нм грешнику покајати
Нити с братом запевати.

Срце моје будно буди
У срцу је Богу место,
Бог не спава као људи
Ти си срце Христов престо.

Сваког часа Господ може
Може доћи и позвати,
Залуд уздах чекај Боже
Он те неће причекати.

Помози нам Вишњи Боже
Без Тебе се ништ' не може.

А с Тобом се све постиже
И у Вечни Живот стиже.

БОГОМАТИ ПРЕМИЛА

Богомати Премила, увек си нас штитила,
Помози нам и сада, ево народ пропада.

Дух паклени војује, многи народ робује,
Невидљивом сатани, нема нико да брани.

Одбацише људи пост, преко пакла паде мост,
Што је к' Небу водио, кад је народ постио.

Богомољу презреше, богохулство почеше,
Црни ђаво ликује, како народ робује.

Брат за брата не хаје, већ га суду предаје,
Хаљине им говоре, да се Богу не моле.

Сваког дана веће зло, а гнев иде одозго,
Подигао Господ мач, да претвори све у плач.

Али народ не хаје, већ се греху предаје,
Господ гледа с Небеса, сва се земља потреса.

Сви Анђели тугују, али људи не чују,
Неће да се покају, но Суд Божји чекају.

Мрак нас тешки покрио, чуј Пресвета Маријо,
Адску таму одагнај, грешне душе спашавај.

Ти си извор дарова, и ризница Божија,
Покајање даруј нам, докле сија јоште дан.

Без Тебе смо пропали, Ти нас, Мајко, сажали.
Чуј, Пресвета болни глас, Твоја љубав наш је спас

Увек си се молила и гнев Божји блажила,
Мол' се Дјево и сада, да сав народ не страда.

О, ДА ДИВНЕ ВЕСТИ

О, да дивне вести,
Радуј се Пречиста,
Ти нам роди Христа!
О, радосне вести,
Божји Син се роди
Да свет препороди!

**Радуј се, Марија,
Радуј Благодатна,
Ти Капијо Златна!** (*принјев*)

Радуј се Пречиста,
Небесна Невесто,
Ти си Божји престо.
Радуј се, Послушна,
Бог Те послушао,
Славом увенчао!

**Радуј се, Марија,
Радуј Благодатна,
Ти Капијо Златна!**

О, радуј се, Смерна,
Но најбогатија,
Од сунца светлија!
Измоли нам радост
У Твог Сина Христа,
О, Дјево Пречиста!

**Радуј се, Марија,
Радуј Благодатна,
Ти Капијо Златна!**

БОЖИЋ, БОЖИЋ

Божих, Божих, благи дан,
Благог Христа рођендан,
Божих, Божих, светли дан
Сав светлошћу обасјан.

Дјева Христа родила,
Пеленама повила,
У пећини Христос спи,
Света Дјева над Њим бди.

Слама лепо мирише,
Богомајка уздише,
Утом звезда засија,
Пећина се загрија.

Анђели се спустише,
Пастирима јавише:
Весел'те се сви ноћас,
Роди нам се Христос Спас!

Кад то чули пастири,
Срце им се умири,
Па кликнуше сви у глас:
Нек' се слави Христос спас!

Нек' мир свуда царује,
Нек' се срце радује,
Нек' се свако поправља

И Господа прославља.

Па, гле и ми Србчићи,
К'о сребрни звончићи,
Богомајку хвалимо,
Христа Бога славимо.

Божих, Божић, благи дан,
Благог Христа рођендан,
Божих, Божић, светли дан,
Сав светлошћу обасјан.

ПЕСМА О МАЛОМ ИСУСУ

Кад је Исус мали био, (2х)
Алилуја.

Он је башту саградио, (2х)
Алилуја.

И руже је посадио, (2х)
Алилуја.

Понајвише руже беле, (2х)
Алилуја.

Кад су руже процветале, (2х)
Алилуја.

Јеврејску је децу звао, (2х)
Алилуја.

Па је њима руже дао, (2х)
Алилуја.

Јеврејска Му деца веле, (2х)
Алилуја.
Од чега ћеш венац плести, (2х)
Алилуја.

Кад си нама руже дао, (2х)
Алилуја.

За Мој венац трње расте, (2х)
Алилуја.

Тај ће венац народ спасти, (2х)
Алилуја.

БОГОМАТИ ПОД КРСТОМ

Богомати к'о воштана свећа,
Бледа гледа Свог Сина висећа.

Пречиста Му Крв се низ Крст слива,
Грешну земљу од греха омива.

С крвљу Сина Мајка сузе меша,
Срце Своје на Крст Његов веша:
- Сине Драги, ко сме добар бити,
Ако мора на Крсту висити?

- Мајко Моја, ово још крај није,
Под Крстом се васкрсеае крије.
- Сине Драги, како си осамљен,
Од најближих другова остављен?

- Мајко Моја, са Мном Отац стоји,
Веће друштво но сав свет што бројн.
- Сине Драги, боли ли Те глава.
Крв Ти тече, црвени се трава?

- Мајко Моја, све Ме, све Ме боле,
А највише судба оних доле.
- Сине Драги, Мој очињи виде,
Гле, како се сви од Тебе стиде!

- Мајко Моја, ко се стиди сада,
Стидеће се себе за свакада.
- Сине Драги, Моје Јагње бело,
Гле, у муци грчи Ти се тело!

- Мајко Моја, грчи се заиста,
Прексутра ће здраво да заблиста.
- Сине, Драги, језик Ти се суши,
То Ми огањ ражиже у души.

- Мајко Моја, мало Ми и треба,
Од сад новом говорићу с Неба.
- Сине Драги, Мој сунчани сјају,
Очи Твоје, гле већ се склапају.

- Мајко Моја, очи су к'о слама,
Запале су, угасе и - тама.
- Сине Драги, волим и умрети,
Него Тебе, Чедо, надживети.

- Мајко Моја, Ја ћу с Тобом бити,
Нико неће Мене надживети.
- Сине Драги, слабост Ми опрости,
Прости, Сине, по Твојој милости.

- Мајко Моја, нек' је просто свима.
Који Твога разапеше Сина!

ЉУДИ ЛИКУЈТЕ

Људи ликујте, народи чујте:

Христос воскресе, радост донесе! (2х)

Звезде нграјте, горе певајте:
Христос воскресе, радост донесе! (2х)

Шуме шумите, ветри брујите:
Христос воскресе, радост донесе! (2х)

Мора гудите, звери ричите;
Христос воскресе, радост донесе! (2х)

Пчеле се ројте, а птице појте:
Христос воскресе, радост донесе! (2х)

Анђели стојте, песму утројте:
Христос воскресе, радост донесе! (2х)

Небо се снизи, земљу узвиси:
Христос воскресе, радост донесе! (2х)

ЧАША СПАСЕЊА

(мелодија Манасије)

Примите, једите - то је Моје Тело,
Крв из Чаше пијте - Моја је зацело.
То ће вас одвести Љубави бескрајној,
Тако Господ рече на Вечери Тајној.

Јер Љубав не даје своје него себе,
Христос, вечна Љубав, даде се за тебе.
Па и мајке децу на грудима гаје,
Свака чеду своје крв и тело даје.

Тако Христос Себе Својим верним нуди,
Да љубављу љубав код људи пробуди.
Кад из свете Чаше крв Божју пијемо,
Крвни Му сродници навек постајемо.

Примите, једите, то је Тело Моје,
Нахраните Многе гладне душе своје,
Све је друго трава, све је скотска храна,
Душа Бога иште, душа самохрана.

Она Бога виче из земних каљуга,
Гладна, жедна Бога - ка Богу се пружа.
Крв Христову пијте, та доста је има,
Потоцима тече, биће доста свима.

Са Голготе тече, по свету се слива,
И Божију децу поји и умива.
Што се више пије, то је више има,
Потоцима тече, биће доста свима.

Из пет рана тече, ништа јој не смета,
Да храни и поји пет делова света.
Приступите, браћо, сви Божији људи,
Напијте се сити са Христових груди.

Небеско је пиће, као пламен блиста,
То вас небо гости, љубав живог Христа.
Хиљаде путира с хиљада олтара,
Пуни Свете Тајне, животнога дара.

Сваки дан се нуде душама гладнима,
Потоцима тече - има доста свима!
Ко пре смрти пије - никад жедан није,
Ко пре смрти пије, тај смрт побеђује!

ЗНАШ ЛИ КО ТЕ ЉУБИ?

Знаш ли ко те љуби силно,
Ко те чува дан и ноћ,
Ко ти даје изобилно,
Да одолиш врагу моћ?

Знаш ли ко ти живот дао,
Оца, мајку, брата твог.
И ко те је обасјао,
Светлим зраком Духа Свог?

Знаш ли ко је умро за те,
На Голготи, знаш ли то,
И радости обећане,
Ко ти спрема, знаш ли то?

Мораш знати ко то чини,
Ко то тако љуби нас,
То је Господ са висине,
То је Христос, свима спас.

Зато и ти, ох, сети се,
Па Му срце своје дај,
Кад Му скривиш заплачи се,
И замоли опроштај.

У тој сузи покајања
Заблистаће Христов сјај,
Имај у Њег поуздања,
Отвориће теби Рај.

СЛАВИМО ТЕ, ХРИСТЕ БОЖЕ

Славимо Те, Христe Боже драги,
Хвалимо Те, Спаситељу благи,
Величамо Твоје слатко име,
Ти нас спасе беде невидиме.

Твојом смрћу смрт је побеђена,
Васкрсењем нада утврђена,
Вазнесењем Небо отворено,
Срце људско миљем испуњено.

Испуни нас, Увенчани силом,
Испуни нас Духом и врлином,
Очисти нас од смртнога даха,
И од греха и греховног страха.

О, погледај у нашу низину,
Привуци нас у Твоју близину,
Привуци нас под Твоје окриље
Где царује миље и обиље.

Где све очи у Тројицу гледе,
Славећ' Твоје жртве и победе,
И где војске клањају се Творцу:
Сину, Духу и Преблагом Оцу.

НЕДЕЉА У ХРАМУ

Брује тихо звучна звона,
Јављајући мио глас,
Уз славопој са амвона,
Христос Себи зове нас.

Мило Небо славом блиста.
Ангели су свили хор,
Све прославља Бога Христа.
Саав се ори рајски двор.

Ходи, брате, сестро мила,
Ускликнимо Богу свом,
Песмица нам стећ' ће крила,
Узлетеће небесом.

Најмилије Господу је,
Кад у храму скупа ови,
Сложним духом браћа, сестре,
Све то Христа прослави.

Тад се Небо мило смеје,
Мир Христов нам с Неба сја,
А љубав нам душу греје,
И милост је обасја.

Само пази сестро, брате,
Чиста срца песму пој,
Душе које су се покајале,
Њихов мир и славопој.

Песма света ј' венац рајски,

Уплетен је душе цвет,
К'о најлепши цветак мајски,
Мири бео венца сплет.

Такав венац душе твоје,
Ангели ће примити,
У њ' ће ставит' цвеће своје,
Престо Божји китити.

ПЕСМА КРСТУ

Спаси Боже, људе Своје, спаси Господи,
Крстом Твојим Ти нам светли, Крстом нас води!
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Спаси Боже, народ Србски, што Ти се моли,
Нека Крстом свакој муци брзо одоли.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Крстом Јаков благослови своје синове,
Крстом Мојсеј преполови Црвено море.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Крсно дрво Мојсеј баци у горку воду,
И даде је као слатку жедном народу.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Мојсеј руке крст'образно клечећи пружи,
И молитвом Амалика страшнога сруши.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Исус Навин крсним знаком сунце задржа,
Док му војска победнички борбу издржа.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Апостоли Крстом Светим чинише чуда,
Крст ће бити знак победе, до Страшног Суда.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Цар Константин Крстом сруши цар Максенција,
И царство му Часним Крстом цело засија.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Свети Сава даде роду видело Крста,
Да се крсти Духом Светим, крстом с три прста.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

Крст спасава верне људе од свих повреда,
Крст је сила, Крст је слава, Крст је победа.
Крст је сила и знамење, Крст је спасење! (2x)

НАША ВЕРА

Пророци су нашу веру
Видовито предсказали,
Апостоли раширили
Мученици доказали.

Веро наша богоносна,
Веро слатка спасоносна,
Ти на земљу Бога сводиш
И на Небо нас узводиш!

Богоносни Оци Свети
Веру нашу проверише,
И к'о драги камен нама
У аманет оставише.

Веро наша богоносна,
Веро слатка спасоносна,
Ти на земљу Бога сводиш
И на небо нас узводиш!

Да држимо веру чесно,
Помозите ви Пророци,
Помозите Апостоли
Помозите Свети Оци!

Веро наша богоносна,
Веро наша спасоносна,
Ти на земљу Бога сводиш
И на небо нас узводиш!

ВЕРА НАША, ВЕРА СТАРА

Вера наша, вера стара,
Вера наших светих цара,
Вера вечна, вера славна,
Наша вера Православна.

Вера пука и кнезова,
И народних витезова.
Вера вечна, вера славна,
Наша вера Православна.

Витезе је изродила.
И свеце је одгојила.
Вера вечна, вера славна,
Наша вера Православна.

Народ Србски просветила,
Земљу нашу осветила.
Вера вечна, вера славна,
Наша вера Православна.

Вера ова души прија,
И разуму људском сија.

Вера вечна, вера славна,
Наша вера Православна.

Срце блажи, вољу снажи,
Ко још бољу од ње тражи.
Вера вечна, вера славна,
Наша вера Православна.

ХАЈТЕ БРАЋО БЕЛОЈ ЦРКВИ

Хајте браћо белој цркви,
Да се Богу помолимо.
Дародавцу свих добара,
Да се смерно поклонимо.
Териририрем,
Терирем, терирем, териририрем.

Оставите бриге мале,
Одморите руке вредне,
Сетите се душе своје,
Душе гладне, душе жедне.
Тернририрем,
Терирем, терирем, териририрем.

Оставите ситне злобе,
Благи Бог је Отац свију,
Он све тражи, Он све зове
Царство Вечно да добију.
Териририрем,
Терирем, терирем, териририрем.

Данас јесте, сутра нисте,
Та спасти вас неће благо,
Спасен биће који твори
Што је Вечном Богу драго.
Териририрем,
Терирем, терирем, териририрем.

Кад у цркви Бога славе.
Добри људи и анђели.
Бог Милосни на том збору,
И вас, браћо, видет' жели.
Териририрем,
Терирем, терирем, териририрем.

Хајте браћо белој цркви,
Да се Богу помолимо,
Дародавду свих добара
Да се смерно поклонимо.
Териририрем,
Терирем, терирем, териририрем.

ХИМНА СВЕТОМ САВИ

Ускликнимо с љубављу, Светитељу Сави,
Србске цркве и школе светитељској глави.

Тамо венци, тамо слава,
где наш Србски пастир Сава.
Појте му Срби, песму и утројте!

Благодарна Србијо, пуна си љубави,
Према своје пастиру Светитељу Сави.

Цело Србство слави славу,
свога оца Светог Саву.
Појте му Срби, песму и утројте!

С Неба шаље благослов, Свети отац Сава,
Са свих страна сви Срби, с мора и Дунава.
К' Небу главе подигните, Саву тамо угледајте,
Саву Србску славу пред Престолом Творца.

Да се Србска сва срца, с тобом уједине,
Сунце мира, љубави. да нам свима сине.
Да живимо сви у слози, Свети Саво ти помози,
Почуј глас свог рода, Србскога народа!

Пет векова Србин је у ропству чамио,
Светитеља Саве име је славио.
Свети Сава Србе воли и за њих се Богу моли.
Појте му Срби, песму и утројте!

ПЕСМА О СВЕТОМ САВИ

Да ми се обећа цела царевина,
Ја бих био слуга Божијега Сина.
Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Не бих ни мислио на земаљску славу,
Већ бих се углед'о на Светога Саву.
Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Јер земаљску славу непријатељ гази,
Сава тражи славу која не пролази.
Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Јер земаљско царство мења господаре,
Сава само диже Божије олтаре.
Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Мада је одраст'о у царскоме двору,
Само је мислио на ту Свету Гору.
Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Презрео је круну и царску порфиру,
 Па он само жури светом манастиру.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Он није мислно да се тамо гости,
Сава само жури тамо где се пости.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Посла отац људе да му траже Саву,
 Они га нађоше баш у Хиландару.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Свукао је Сава све хаљине своје,
 Њих за спомен своме оцу послао је.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

А мајци је посл'о један прамен косе,
 Да мајчине сузе Саву увек росе.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Кад је чула мајка за својега Саву,
 Благодарила је Господу на дару.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Подиз'о је цркве, манастире, школе,
 И учио људе да се Богу моле.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

Свето му је тело на ватри спаљено,
 Зато је његово име прослављено.
 Свети сава Србе воли и за њих се Богу моли,
 Српском роду даје крила, српски народ благосиља.

РАСТКО

Ко удара тако позно, у дубини ноћног мира,
 На капији затвореној, светогорског манастира?
 Већ је прошло тавно вече, и нема се поноћ хвата,

Светлости ми душа хоће, а одмора слабе ноге,
 Клонуло је моје тело, уморне су моје ноге.
 Ал' је крепка воља моја, што ме ноћас вама води,
 Да посветим живот роду, отаџбини и слободи.

Презрео сам царске дворе, царску круну и порфиру,

И сад ево светлост тражим у скромноме манастиру.
 Отаор те хи часни оци, манастирска тешка врата,
 И прахите царског сина к'о најмлађег свога брата.

Зашкрипаше тешка врата, а над њима сова прну,
 И с крештањем разви крила и склони се у ноћ црну.
 А на прагу храма светог, где се Божје име слави,
 Са буктињом упаљеном, настојник се отац јави.

Он буктињу горе диже, изнад главе своје свете,
 И угледа, чудећи се, безазлено босо дете.
 Високо му бледо чело, помршене густе власи,
 Али чело узвишено божанствена мудрост краси.

За руку га старац узе, пољуби му чело бледо,
 И кроз сузе прошапута: Примамо те мило чедо!
 Векови су прохујали од чудесне оне ноћи,
 Векови су прохујали, и многи ће јоште проћи,

Ал' то дете јоште живи, јер његова живи слава,
 Јер то дете беше Растко, син Немањин, Свети Сава!

НЕБЕСКА СРБИЈА

Небеска Србија, Србија је рајска,
 Миомирна красна, као ружа мајска.

Ту су оци наши и праоци свети,
 Што се Крстом Часним достигоше мети.

Ту жупани Србски, краљеви и цари,
 И витези Крста и нови и стари.

Ту мајка јунака и сестара јато,
 У плачевној патњи сијају к'о злато.

Ту чете постника и Светаца благи',
 И многи и многи и сродници драга.

Ту монаси часни, монахиње бледе,
 Вечну светлост Божју сад весело гледе.

Ту **свечари Србски** и задужбинари,
 Борци и страдалци и млади и стари.

И девојке миле и дечица мала,
 Што су за свог Христа радо пострадала.

Мачем посечена. о-аем сд.-орена,
 К'о шибљика млада ветром оборена.

Домаћини ту су што у дому своме,
 Палише кандила Богу Превечноме.

Занатлије славне, веште свома занату,
Тамо, сви су тамо, у небеском јату.

Из тамнице сужњи, из болнице болни,
Паћеници овде, убоги, невољни.

Радују се тамо око Светог Саве,
К'о синови царски, посред царске славе.

И војници храбри, Божји осветници,
Многи богомољци, многи добротворци.

Удовице тужне и мајке без деце,
Све су убројане у Божије Свеце.

Што са горчинама живише најљућим,
Али немогуће сматраше могућим.

Поколења многа од најбољег соја,
Народ, Божји народ, без броја и броја.

То је она вечна, Небеска Србија,
Што к'о јато звезда пред Богом се сија.

О, ПреблагИ Боже, у'Три Ипостаси,
Уброј и нас грешне у Свете и спаси.

Молимо Те Христе за наш народ цео,
Да би га до Раја белог довео!

ОЈ, СРБИЈО

Ој, Србијо, мајко мила,
Да би вазда срећна била,
Деца твоја тебе воле,
За тебе се Богу моле.
Земљо славе и слободе,
Све ме мисли теби воде,
Све ме жеље теби крећу,
Сав за твоју живим срећу.

Земљо наших праотаца,
Витезова и светаца,
За Крст Часни мученика
За слободу заточника.

Гроб до гроба, свето гробље,
Ту почива Србско робље,
И све олтар до олтара,
Задужбина Србских цара.

На Косову Грачаница,
Крај Мораве Раваница,
У Крушевцу Лазарица,

На планини Студеница.

Ту Косово тужно стоји,
Петвековно ропство броји,
Спомен славе и јунаштва,
И неслоге и издајства.

И све мегдан до мегдана,
Пре и после Видовдана,
Сва си крвљу заливена,
Сва си славом окићена.

Но, не бој се, света мати,
Бог ће теби добро дати,
Па ћеш бити најсрећнија
И од свију најславнија.

МАНАСИЈО ЛЕПА, МАНАСИЈО ДИВНА

Твоја звона звоне, глас се чује мир,
Са врх старог града, лепа Манасијо,
К'о што сија сунце и његови зраци,
Тако нама сјаје твоји стари знаци.

Око тебе свуда високе планине,
Ограђују твоје старе рушевине,
Око твога града шумица зелена,
А пред тобом стоји непомична стена.

У цркви ти душман дуварове гребо,
Ал' те чува Господ, тебе чува небо.
Изб'о ти иконе и часне столове,
И на граду твоме срушио врхове.

Но, што је остало, то се Србско зове,
Сачувај нам Боже, Ти остатке ове.
О, моје га срце, не сме да проклиње,
Ал' зашто је дир'о у наше светиње.

Ти си ипак дика у ресавском крају,
Много има људи тебе не познају.
Треба да те виде каква си дивота,
Задужбино лепа Стевана Деспота.

Још да виде твоје красоте остале,
Како тебе красе ресавске обале,
Кроз бистру Ресаву песак се румени,
А Ресава брза жубори и пени.

Врх обала шума зелена и густа,
У теби тишина тајанствена, пуста,
Вечито је тако у светоме миру,
Певаћу ти песму лепи манастиру.

СВЕТИ ОТАЦ НИКОЛАЈ

О, кто, кто, Николаја служит,
О, кто, кто, Николају љубит,
Тому свјати Николаје
На всјаки час помагајет,
Николај, Николај!

О кто, кто, служит јему добрје
Кто, јего в помошч призивајет:
И не будет в грјехи пасти,
Николај, Николај!

О кто, кто к' њему притекајет,
Кто јего в помошч призивајет,
Ти не будет отражени
И грјехами заграждени,
Николај, Николај!

Николај имја тезоименито,
Побјезвдајај побједоносно,
Прбјеждајет аријани,
Утјешајет Христијани,
Николај, Николај!

Пастирју словеснаго стада,
Изми нас варварскаго ада;
Хошчет нас поглотити,
И грјехами заградита,
Николај, Николај!
Покарјај враги нашја всјуду,
Помошчник вскорје нам буди,
Имами тја хвалити
Имја твоје славити,
На вјеки, на вјеки!

ВАСИЛИЈЕ СВЕТИ ПОНОСЕ МОНАХА

Василије Свети поносе монаха,
Наставниче добри, светих пустињака.
К'о јутарња звјезда, твој лик нам се јавља,
Поборниче мудри, Светог Православља.

У пештери хладној, усред стјене сиве
Твоје мошти зраче духом вјере живе.
И сад као некад у времена стара,
Наше вјере свете, која чуда ствара.

Благовјерни народ, стиже са свих страна,
Под Острошке висе, хрли сваког дана.
Да цјелива тебе, духовног пастира,
И напоји душу рајског миомира.

Адске силе стрепе, од имена твога,
 Ломе се о стјене тврдога Острога.
 Мрачном злбом дишу мржње неизмерне,
 Да нам смуте вјеру, да уплаше вјерне.

Сузама си вјере, гријо хладне стјене,
 О, пастиру добри, Цркве намучене.
 Народу Србскоме, Богом даровани,
 Богоносни Оче, славом овенчани.

На животној стази, вјере и надања,
 Нашијех успона и наших падања.
 Молитвама твојим љубав нам оснажи,
 Да смо вазда будни на духовној стражи.

Моли за све вјерне, за обитељ свету,
 Мир у мојој души, мир у цјелом свету.
 Мир од источника, сунчаније' зрака
 Василије Свети, поносе монаха.

СЛЕПИ ВАРТИМЕЈ

Залуд сунце сија изнад Јерихона,
 И блиста се широм чудна васиона,
 Залуд Јордан хитри, залуд Мртво Море,
 Залуд шарно цвеће и камене горе,

Залуд зелен палме и жути банани,
 Залуд лабудови и врани гаврани,
 Залуд старе куле стародревни зиди,
 Кад Вартимеј слепи то ништа не види.

Кад целога века то гледао није,
 Кад му очи служе тек да сузе лије.
 Дан и ноћ су њему једна иста тама
 Дан је ништа друго до већа галама.
 Његово је место крај прашљива пута,
 Ту с прашином слепац горке сузе гута.
 Једног дана слепи украј друма седи,
 Он не види сунце, а сунце га гледи.

Прехран'те ме, виче, људи, још за мало,
 До смрти је јоште мало преостало.
 У том Исус Господ прохођаше туда,
 Народ око Њега хрљаше од свуда.

Кад разабра слепац да то Исус ходи,
 Затрепта му душа, нада му се роди.
 Па завика громко, на далеко чу се:
 Смилуј се на мене, о Моћни Исусе!

Претише му људи да не виче тако
 А он опет викну јаче него јако:
 О, зар ћеш презрети презреног од свију,

О, зар ћеш презрети слепца без очију?

Ти што не презиреш црва из прашине,
Смилуј се на мене, о Давидов Сине!
Свемилосни Господ чу заповест ову,
Стаде и нареди, да Му га призову.

Рекоше му људи: Не бој се, устани!
Он те зове, приђи, слепче окајани!
Плаче слепац, јеца од силна потреса,
Слути: Сад ће да се подигне завеса.

Дрхти целим телом и уснама сињим...
Исус кротко рече: Шта да ти учиним?
Таквог слатког гласа слеп не чу у веку,
Кроз шупљине сухе само сузе теку.

Вартимеј се прибра, да се не забуни:
Да прогледам, рече, о Благи Равуни!
Проговори Исус: Нек' буде, прогледај!
Вера ти поможе, Богу хвалу одај!

И завеса црна с очију му паде,
И прогледа слепац, и зачуђен стаде.
И прво што виде тај Вартимеј слепи,
То бејаше Исус, Божански, Прелепи.

За Исусом пође, да куда би другде?
За чудним Лекаром, да Га прати свугде.
Блажен Вартимеје, благо твоме веку,
Јер ти прво виде Бога у Човеку!

Гле, и моје очи ништа ми не вреде,
Ако пре свачега Господа не гледе.
О Исусе моћни, Теби алилуја!
Теби алилуја! Теби алилуја!

ПОБЕДНА ПЕСМА

Ево Господа с војскама иде,
Душмани наши нек' се застиде!
Нек' се застиде, нек' се покају,
Гле, војске Неба како блистају!

Како блистају, како се хоре,
Слежу с' пред њима високе горе,
Високе горе и горди цари,
Гле, иде Господ да се зацари!

Серафи напред, па херувими,
Сва земља гори, сав свет се дими,
Сав свет се дими, тешко се дише,
Радост и ужас ко да опише?

Ко да опише чудо чудеса,
Кад земљу грешну стегну небеса?
Стегну небеса својом близином,
Тад земља плоду слична је гњилом.

Војске за војском из Неба ничу,
Ангели трубе, праведни кличу,
Праведни кличу: Ево Господа!
Нека ишчезну земља и вода!

Земља и вода на што нам више?
Где, сад се збива што Писмо пише.
Ште Писмо пише све се догађа,
Ново се Небо и земља рађа!

Ево Господа, устајте људи!
Ево Га иде свету да суди,
Свету да суди, стадо да лучи,
Од стопа свемир тутњи и хучи,

Тутњи и хучи земља и Небо,
Што ће нам сада злато и сребро?
Злато и сребро нека почине,
А Ти нам блистај, Божији Сине!

Дракулић 2012.